

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupen Mgr. Alexandrou Gomolákovou, advokátkou se sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2016, č. j. OAM-1076/ZA-ZA04-LE23-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2017, č. j. 42 Az 15/2016 – 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanovené advokátky Mgr. Alexandry Gomolákové **se určuje** částkou 3.400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud shora označeným rozsudkem zamítl. Vzhledem k tomu, že byla žádost o mezinárodní ochranu podána po 20. 7. 2015, kdy uplynula lhůta pro transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), vycházel soud v souladu s čl. 46 odst. 3 této směrnice ze skutkového a právního stavu ke dni vydání svého rozsudku.

[3] Žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany vůbec neuvedl, že by byl v zemi původu pronásledován pro své názory a příslušnost k určité sociální skupině, resp. že by se pronásledování důvodně obával. Tento důvod žádosti o mezinárodní ochranu

uplatnil teprve v doplnění žaloby, přestože mu nic nebránilo uplatnit jej již ve správním řízení. Soud se proto nemohl tímto nově uvedeným důvodem věcně zabývat.

[4] Dále soud uvedl, že žalovaný zjistil skutkový a právní stav v dostatečném rozsahu a poskytl žalobci veškerá potřebná poučení. Také posouzení možnosti udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany žalobci shledal soud správným, stejně jako vliv rozhodnutí o neudělení žádné z forem ochrany na soukromý a rodinný život žalobce. K další žalobní námitce uvedl, že trestní stíhání v případě odepření vojenské služby za konfliktu, při němž k uvedeným z pohledu mezinárodního práva protiprávním jevům nedochází, nepředstavuje akt pronásledování, a tedy důvod pro udělení azylu.

[5] Žalobce (stěžovatel) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Soud vyzval stěžovatele k doplnění žaloby ve lhůtě 1 dne, což je lhůta nepřiměřená. Žalovaný stěžovatele nedostatečně poučil o jeho právech, nezjistil spolehlivě skutkový stav. Z vyjádření stěžovatele v rámci seznámení se s podklady pro rozhodnutí plyne, že je orientován protirusky, a proto mu hrozí pronásledování. Ve věci nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, co se týče zničení nemovitosti stěžovatele a opakování útoku podobného jako na jeho bratra. Ve vztahu k § 14 a § 14a zákona o azylu žalovaný neodůvodnil, proč není důvodem hodným zvláštního zřetele, že má stěžovatel veškeré příbuzné na území České republiky. Krajský soud nesprávně aplikoval normu procesního práva, když uvedl, že čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice se nepoužije.

[6] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry městského soudu a navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně zamítnout pro nedůvodnost.

[7] Kasační stížnost je přípustná. Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud ji odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti v zásadních pochybeních krajského soudu a žalovaného, které mají dopad do jeho hmotněprávního postavení, namítá také nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí.

pokračování

[10] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že rozsudek krajského soudu plně odpovídá požadavkům judikatury Nejvyššího správního soudu na jeho přezkoumatelnost (srov. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75). Z rozsudku je zjevné, jak soud ve věci rozhodl a že své rozhodnutí opřel o dostatečně zjištěný skutkový základ. Vycházel ze správního spisu a informací v něm shromážděných, přičemž ani žalovanému nelze v tomto směru vytknout, že by skutkový základ věci zjistil nedostatečně. Žalovaný také v průběhu celého řízení plnil svou poučovací povinnost vůči stěžovateli. Soud poté zcela správně také vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání svého rozsudku z důvodu přímé aplikace čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice.

[11] Namítané procesní pochybení spočívající v nedostatečné lhůtě stanovené pro uplatnění žalobních námitek Nejvyšší správní soud rovněž neshledal. Žalobu ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí žalovaného (§ 32 odst. 1 zákona o azylu). Rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno 9. 9. 2016 (č. l. 78 správního spisu), žalobu obsahující žádost o ustanovení zástupce podal po čtrnácti dnech 23. 9. 2016. Tímto dnem došlo ke stavění běhu lhůty pro podání žaloby (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Běh této lhůty pokračoval právní mocí usnesení č. j. 42 Az 15/2016 – 18 (ve čtvrtek 27. 10. 2016), jímž byla stěžovateli ustanovena zástupkyně, která byla zároveň vyzvána, aby ve lhůtě jednoho dne žalobu náležitě doplnila. Soud při stanovení této lhůty respektoval znění § 71 odst. 2 s. ř. s. a umožnil zástupkyni stěžovatele uplatnit nové žalobní body ve zbývajících lhůtě pro podání žaloby. Zástupkyně žalobce doplnila žalobu v pondělí 31. 10. 2016 a krajský soud se jí v plném rozsahu zabýval.

[12] Institut humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, zejm. požadavky na správní uvážení o něm, byl již mnohokrát předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudky ze dne 18. 9. 2015, č. j. 2 Azs 194/2015 – 28, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38 či ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55). Stěžovatelovy námitky ohledně jeho neudělení nevyvolávají žádné otázky, které by nebyly již judikaturou řešeny. Krajský soud o nich také zcela v souladu s touto judikaturou rozhodl.

[13] Stejně tak je tomu ohledně stěžovatelových námitek, kterými dovozuje nedostatečné odůvodnění neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Tento typ ochrany mu měl být udělen zejména z důvodu probíhajícího konfliktu na Ukrajině a z důvodu, že na území České republiky žijí jeho dospělí příbuzní. V rámci doplňkové ochrany je dle ustálené judikatury posuzován a chráněn soukromý život cizince na území České republiky pouze ve výjimečných případech, jímž ten stěžovatelův není (srov. rozsudek ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65, či usnesení ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 Azs 29/2016 – 19).

[14] Možným pronásledováním soukromými osobami v zemi původu a vlivu této okolnosti na udělení doplňkové ochrany se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudcích ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48, či ze dne 13. 9. 2004, č. j. 4 Azs 160/2004 – 41. Otázkou povahy konfliktu na Ukrajině a jeho možnými dopady na situaci žadatelů o mezinárodní ochranu se Nejvyšší správní soud zabýval ve své judikatuře opakovaně (např. v usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 – 17) a na těchto

závěrech setrvává i dnes, kdy se stav ozbrojeného konfliktu na Ukrajině spíše uklidňuje, než že by docházelo k jeho eskalaci.

[15] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[17] Stěžovateli byla krajský soudem ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Alexandra Gomoláková. Ta jej zastupovala i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovené zástupkyni náleží mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby (tj. podání kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud jí proto přiznal v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 3.100 Kč za jeden úkon právní služby [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojenými (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem jí tedy náleží 3.400 Kč

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2017

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně
senátu